

(Geert Hendrix)

De kinderen hier hebben het beter begrepen dan hun ouders. Ze hebben goede capaciteiten en zetten zich vol vurige ijver in voor de echte zaak van ons geloof; zij leren de gebeden met gemak en zijn even bekwaam en enthousiast om ze aan andere kinderen bij te brengen. (...)

Ik las U voor uit de geschriften van Franciscus Xaverius; een brief die hij vanuit Zuid-Indië op 15 januari 1544 schreef naar zijn jezuïeten-overste in Rome. Wat hier wordt beschreven als een missionair-catechetische actie, staat in een sterke, bijbels gefundeerde traditie. (...) U heeft het verhaal zojuist gehoord: er zijn drie wijzen (magiërs staat er letterlijk) die bij Herodes aankomen om hem te berichten dat er een kind, een nieuwe koning geboren zou zijn. Herodes wordt verontrust. (...). Farao, Herodes, het zijn de figuren waartegen alle profeten hun scherpe woorden richten: het is de macht om de macht. Het zijn de afgoden, oerhelden en krachtpatsers. Herodes is onze machtswellust, onze drang om te heersen, los van de menselijke zoektocht naar zingeving. Hoeveel godsdienst heeft gefunctioneerd om deze drang te bestendigen, te laten slikken ?

Maar er is een ander wijze van leven. De drie wijzen, magiërs zetten in het verhaal van Matteus letterlijk de stap van Herodes naar de kribbe. En de grote vreugde die hen in het verhaal wordt toegeschreven, dat is het inzicht, het visioen van een andere wereldorde, die gestalte krijgt en lijfelijk nabij komt en geloofwaardig wordt in het 'kind', die het tegenbeeld is van de sterke man, die ze even tevoren bezocht hadden.

Het is een heel goed verhaal argeloos én scherp tegelijkertijd. Wat kunnen we er in ons leven mee aanvangen ?

(...) Geloven wordt voornamelijk niet-geloven: niet-geloven in de bestaande verhoudingen, in elke smaak van bloed en bodem-bondgenootschap, niet-geloven in goedpratens; niet willen passen in de status-quo, niet gevangen willen zijn in het bestel. (...)

Ik wil eindigen met een citaat van Bartolomeo Vanzetti die samen met Nicolas Sacco in mei 1920 werd opgepakt, ten onrechte beschuldigd van roofmoord, in het kader van de toenmalige massale heksenjacht op 'anarchisten', en na zeven jaar gevangenschap onschuldig werd vermoord. Ook hij sprak in één van zijn gevangenisbrieven over de 'geestesgeschiedenis'. "Wij, nederige anarchistische arbeiders, zijn opgegroeid, zonder school in arme woningen, overwerkt en behoeftig vanaf onze geboorte, hebben gedaan en geloofd wat onze vijanden deden en geloofden en we hebben zoals hen geleefd. Wij waren gelijk aan onze tegenstanders. Het is slechts door onophoudelijk met de geest te werken, door een lange en verschrikkelijke beproeving van het geweten, dat wij nu zo anders geworden zijn - zoals wij nu zijn. Dat wil zeggen dat wij hebben geanalyseerd alle ideeën, alle geloven en criteria die men ons opdrong vanaf onze jeugd en die wij hebben veroordeeld en afgewezen sinds de dag waarop een nieuw geloof werd geboren."

Dit is in de geest van het evangelie van Matteus, de schitterendste definitie van geloven.